

## POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie P. K. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 9 maja 2024 r.

wniosku skazanego P. K. o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 29 grudnia 2022 r., sygn. V Ka 654/22, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 29 marca 2022 r., sygn. II K 1212/21

**p o s t a n o w i ł**

**wniosku nie uwzględnić.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Norma ta nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, ale niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w. Przypomnieć po pierwsze należy, że prawomocne wyroki sądowe korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami

prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. postanowienie SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; postanowienie SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Tego rodzaju następstwa złożonego nadzwyczajnego środka odwoławczego mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji wskazuje na jej zasadność. Wyjątkowy charakter instytucji kasacji i związane z tym procesowe skutki zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. muszą skutkować przyjęciem, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić tylko wówczas, gdy zasadność złożonej kasacji jawi się jako nieomal pewna. Jedynie taka ocena może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń.

Skazany P. K. zasadność wniosku o wstrzymanie powiązał z wysokim prawdopodobieństwem uwzględnienia kasacyjnych zarzutów oraz aktualnie trudną sytuacją rodzinną. Nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji, brak jest podstaw do stwierdzenia w chwili obecnej, że jej uwzględnienie jawi się jako nieomal pewne, a wykonywanie kary może prowadzić do wyjątkowo dolegliwych lub wręcz nieodwracalnych skutków dla skazanego (por. postanowienie SN z dnia 11 kwietnia 2023 r., III KK 19/23, LEX nr 3516558). Na kanwie niniejszej sprawy nie sposób nie dostrzec, iż zarzuty podniesione w kasacji dotyczącej P. K. dotyczą zarówno bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., która wymaga głębokiej analizy w zakresie tożsamości czynów oraz szczegółowych kwestii postępowania dowodowego. Nie potrzeba szerszego uzasadnienia, by stwierdzić, iż zarzuty takie wymagają rozważenia na dalszym etapie merytorycznego rozpoznawania sprawy, a przez to obecnie nie mają charakteru oczywistego. Aktualnie możliwość uwzględnienia zarzutów nie jest na tyle silna, by *a priori* implikowała konieczność skorzystania z wyjątkowej instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia.

W zakresie argumentów dotyczących trudnej sytuacji rodzinnej skazanego zauważyć należy, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podkreślano już, że wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia nie uzasadniają okoliczności dotyczące sytuacji osobistej strony (np. stan zdrowia),

rodzinnej (obowiązek utrzymania rodziny), czy majątkowej (zapewnienie sobie lub rodzinie środków utrzymania), gdyż te okoliczności mogą być powołane we wniosku o odroczenie wykonania kary lub zarządzenie przerwy w odbywaniu kary (zob.: postanowienie SN z dnia 14 czerwca 2023 r. sygn. akt I KK 101/23 i cyt. tam orzecznictwo).

Jednocześnie wskazać należy, iż wykonanie prawomocnej kary jest zasadą, zaś wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić w drodze wyjątku, przy zaistnieniu przesłanek przewidzianych w ustawie. Na obecnym etapie przesłanki do wstrzymania wykonania orzeczenia względem P. K. nie zaistniały.

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

[PW]

[ms]